

1. Одредјујући државу као организацију владајуће класе која располаже монополном физичког насиља и штити онај начин производње који одговара владајућој класи, одредили смо оне елементе који се налазе у свим државама, који су им заједнички и без којих нема државе. Медјутим, када се поједине државе посматрају у њиховој историјској конкретности поред ових заједничких елемената откривају се и неки елементи по којима се оне медјусобно разликују, или су заједнички само неким од тих држава, и на основу којих обелезја чине посебне групе.

Полазећи од изложеног појмовног одредјивања државе сматрамо да се државе могу класификовати полазећи од ових елемената државе. Наиме, државе се могу класификовати, и најцесце се класификују, у посебне групе по њиховој класној сустини, а потом и према организацији државне власти.

Организација власти обухвата већи број елемената. Зато су и бројније класификације државе према организацији власти од класификације државе према њиховој класној сустини. Као критеријум за класификацију држава према организацији власти њесце се узимају: облик владавине, облик политичког резима, друштвеног уредјења и облик врсења правних функција. Све ове критеријуме и поделе које су на основу њих вршене треба разматрати у условима када су настајали и са становиста циљева којима су служили.

2. Класни типови држава су групе држава одредјене према владајућој класи у њима. Како су до сада у историји биле владајуће четри класе (робовласница, феудална, буржоаска и пролетарска) то се разликују и четри типа државе: робовласница, феудална, буржоаска и пролетарска. Сваки од ових класних типова државе типова држава има заједничка обелезја која се састоје, пре свега, у цињеници да се државом стити исти начин производње и исте класе власника средстава за производњу.

Робовласничке државе стите робовласнички начин производње који у класној структури доводи до поделе грађана на две основне класе: робовласничке који су слободни људи и робове-неслободне људе, циме је обележена целокупна државна организација. Феудалне државе стите феудални начин производње која је класна надградња испољена у феудалцима као слободним и кметовима као који су правно полуслободни људи. Буржоаска држава се карактерисе правном једнакошћу свих грађана, што одговара капиталистичком начину производње, без обзира на њихову класну припадност, а политички живот се одвија у форми буржоаске демократије засноване на формалној једнакости свих грађана. Пролетарска држава се карактерисе тиме што је у њој пролетеријат владајућа класа. То се одражава на рад свих друштвених установа. Али, пролетарска држава је и држава која по марксистичкој теорији друштва треба да одумире, по мери нестајања класних и других неједнакости у друштву. Медјутим, историјско искуство са државама у којима је била укинута приватна својина и приступило се организовању државе у форми диктатуре пролетеријата, показује да не само што није досло до одумирања државе, већ је држава јачала државни апарат постајао бројан и од друштва одвојен, не само власцу којом је располагао, већ и војним економским позицијама. Социологија треба да изуци овај експеримент са одумирањем државе, посебно са становиста најновијих збивања у земљама истоцне Европе.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----**

[www.maturskiradovi.net](http://www.maturskiradovi.net)

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: [maturskiradovi.net@gmail.com](mailto:maturskiradovi.net@gmail.com)